

[Albertsen.]

Med hensyn til kollegiebyggeriets indplacering, om det skal være selvstændige enheder eller man muligvis kunne tænke sig en udvikling i retning af, at det indgik i en samlet nybebyggelse, vil jeg gerne sige, at der har jo været en henvendelse fra boligselskaberne sigtende efter, at de kunne inkorporere en del af dette byggeri i det almennyttige byggeri. Jeg tror, det vil være meget ønskeligt, at vi arbejder med disse ting. Den respekt, der står om boligselskaberne, og den erfaring, som de har med hensyn til byggeri i almindelighed, kan jo i høj grad begrunde og berettige, at man her får etableret et samarbejde.

For socialdemokratiets vedkommende er det ikke afgørende, hvad ministeren hedder, eller hvilket ministerium denne lovgivning hører under eller dette byggeri kommer til at høre under. Det afgørende må være, at der bygges mest muligt til priser, som ungdommen kan betale. Det er klart, at man med henblik på støtten må overveje, hvor højt man kan gå op. Man kan måske i den forbindelse — det ved jeg ikke om ministeren måske vil her i dag — pegé på, at man kan få støtten på anden måde, nemlig gennem en forhøjelse af ungdommens uddannelsesfond, men så vidt jeg har kunnet følge debatten herom, er der jo ikke tale om, at man meget snart kommer med forhøjelser af den art.

Det lovforslag, ministeren er kommet med, er efter vort skøn en meget dårlig optakt til det forestående udvalgsarbejde, og jeg vil gerne sige helt klart til ministeren og til de tre regeringspartier, at hvis ministeren vil undgå politisk uenighed om denne lovgivning, som der hidtil har stået et enigt folketings bagved, vil det ikke kunne ske, uden at der gennemføres væsentlige ændringer heri. Jeg har altid personlig været en meget varm tilhænger af et samarbejde mellem det radikale venstre og socialdemokratiet, og jeg er faktisk ked af at skulle sige disse ting her ved første behandling. Der har næsten altid hersket særlig venlige følelser

os imellem, derfor min store skuffelse over, at det er en radikal minister, der kommer med dette lovforslag. Ja, følelserne har endog været sådan, at jeg har dristet mig til at mindes Stuckenbergs ord:

„Thi to, som elsker hinanden,
kan volde hinanden mer' ondt
end alle de argeste fjender,
som hævner sig jorden rundt.“

Men det er altså op til ministeren, om vi kan blive fælles om næste vers:

„Og to, som elsker hinanden,
kan læge de ondeste sår,
blot ved at se på hinanden
og glatte hinandens hår.“

Nu skal ministeren jo ikke af dette her lade sig forlede til at tro, at vi blot skal se på hinanden og glatte hår. Vi skal i fællesskab gøre denne lov til en bedre lov. Socialdemokratiet vil gøre sit dertil.

Knud Bro: Når man hører hr. Albertsens af lyrik bårne tale, må man jo sige, at hvis der ikke for socialdemokratiet er kommet andet godt ud af at komme i opposition, så har de da i hvert tilfælde fået en taler af et ganske særligt format i hr. Albertsen. Jeg synes, han var båret af en inspiration, som klædte ham. Han var langt mindre farverig og langt mindre morsom at høre på, da han i sin tid var nødt til at tage hensyn til ansvarets gustne overlæg.

De erfaringer, vi har i dag med kollegieloven, er stadig væk så ufuldkomne, at det er fornuftigt og rimeligt, når ministeren har ønsket at udskyde ændringer af lovens substans. Der har været afholdt et møde mellem undervisningsministeriet og de uddannelsessøgende, som er engageret i kollegiebyggeriet. Jeg går ud fra, at vi i udvalget kan behandle det, der er fremkommet på dette møde. Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at når hr. Albertsen taler om antallet af værelser, er det jo et lidt forsinket indlæg i finanslovdebatten, idet loven her som bekendt ikke fastsætter antallet af værelser. Det fastsættes på finansloven.